

ЗНАЙОМИМОСЯ З ДИТИНОЮ

За допомогою казки можна легко і доступно пояснити дошкільникам, що ж це за загадкова професія така — психолог.

Конспект заняття для дітей середньої та старшої групи

Вітання

Практичний психолог пропонує дітям стати кружка й привітатися одне з одним: «Іграшку в руки візьми, ім'я своє назви та далі передай — сусіда привітай». Діти по черзі передають одне одному м'яку іграшку, при цьому озвучують свої імена.

Психогімнастика «Подаруй усмішку»

Діти стоять кружка. Практичний психолог пропонує їм передати одне одному гарний настрій.

Піднімають праву руку вгору, згинають її у лікті, кладуть долоню на плече, а відтак торкаються ліктем свого сусіда й усміхаються йому.

Проблемне запитання

Діти відповідають на запитання: «Хто такий дитячий психолог?»

Казка «Ти хто, тьотю?»

(Діти слухають казку про дівчинку Настусю і практичного психолога.)

Одного чудового сонячного ранку, коли ніщо не віщувало біди і неприємностей, не поспішаючи йшла на роботу звичайна на вигляд жінка. Вона усміхалася сонечку, прислухалася до співу пташок на деревах, милувалася хмаринками, які поволі пливли по небу, а також спостерігала за перехожими: хтось швидко біг на роботу, хтось чекав автобуса, хтось гуляв із собакою, а хтось сидів у парку на лавці й грівся на сонечку... Цій жінці дуже подобалося спостерігати та тим, що відбувається довкола: як поведуться люди, як іде дощ чи сніг, як вітер розгойдує гілки дерев тощо.

Аж раптом жінка почула гучний плач. Когось він не бентежив, хтось не звертав на нього уваги, бо поспішав... Однак жінку він зачепив за серце. Тож вона вирішила з'ясувати, що і де сталося, хто і чому плаче. Коли жінка озирнулася навкруги, то побачила, що на лавці сиділа маленька дівчинка і голосно плакала.

— Чому ти плачеш? — запитала жінка.

— Я, я, я — схлипувала дівчинка, — я боюся!

— Чого ти боїшся, чи кого?

— Я загубилася! Мені страшно і... сумно.

— А чому ти нікого не попросиш про допомогу?

— Бо мама мені не дозволяє спілкуватися із незнайомцями. І тому я не знаю, що робити...

— Можна я тобі допоможу? — спитала жінка.

— А хто ви, тьотю? І чому хочете мені допомогти? — запитала дівчинка, а жінка у відповідь усміхнулася.

— Інколи мене називають феєю, інколи лікарем людських душ, а взагалі я дитячий психолог. Звати мене Марія

— Я нічого не зрозуміла... Хто ж ви насправді та що робите? — насупилася Настуся. — Якщо ви фея, то значить вмієте чаклувати? А собаку ви мені допоможете знайти? А лікарів я боюся — вони всі злі. Ви що, мені укол зараз будете робити? Я зараз знову почну кричати!

— Я зараз поясню, — сказала жінка. Фея я тому, що вмію бачити, який у людей настрій, почуття, емоції. Коли комусь страшно, я намагаюся розібратися, чому так, і пояснити, що не все так погано, як здається. Я допомагаю змінювати звички, поведінку, а також досліджую, чи має людина добрі пам'ять, мислення та увагу. Я навчаю, як можна злитися, не завдаючи шкоди іншим, та як можна домагатися свого без сліз та істерик. А також я розповідаю про слухняність, любов, повагу. Навчаю як дружити, чути і розуміти одне одного, не сваритися, а домовлятися. А лікую я не ліками і уколами, а словом: складаю чарівні казки, оповідання, ігри і ними лікую. Допмагаю і дорослим, і дітям зрозуміти потреби та бажання одне одного, що у них на серці. А йшла я зараз на роботу в дитячий садочок. То що, тепер зрозуміліше, хто я? — Дівчинка кивнула у відповідь.

— А як тебе звати? — спитала жінка.

— Мене звати Настуся, — трохи спокійнішим голосом відповіла дівчинка. Мама називає Настуся-Плаксуся, а тато — просто донечка.

— То ти часто плачеш?

— Ні, не часто. Але плачу, коли хочу щось випросити у мами. Коли я починаю вередувати, мені одразу все дають.

— А зараз, що сталося? Де твоя мама?

— У мене є собака Дружок. Мама попросила з ним погуляти у дворі, а я не послухала її і вийшла на вулицю. Дружок вирвався і побіг за кішкою, а я за ним. І тепер я не знаю, де я, де мій двір і де Дружок... От і плачу, бо боюся, що буде. Ви допоможете мені знайти Дружка?

— Спробуймо спочатку повернути тебе додому, а тоді вирішимо, як знайти Дружка.

Роздивися уважно довкола, ти щось пам'ятаєш?

Відтак Настуся озирнулася і сказала:

— О! Я пригадую, я прибігла звідти, а коло мого будинку є магазин з квітами і гойдалка у дворі. А ще маленька крамничка через дорогу — мені мама там завжди ласощі купує.

— Ходімо, — сказала Марія і взяла дівчинку за руку. За 200 метрів Настуся побачила знайоме подвір'я, на якому її шукали схвильовані батьки і собака, який весело махав хвостом.

— Тепер доведеться заспокоювати батьків, — сказала про себе Марія і подумки перетворилася на фею.

Обговорення

Практичний психолог запитує дітей:

- Що ви запам'ятали? Чому дівчинка плакала? Хто така тітонька Марія? Чим вона займається?

- А хто психолог у вашому садку?
- А що вам подобається під час занять зі мною?
- Що вам подобається більше: коли я прихожу гратися/займатися до вас в групу чи коли ви йдете до мене у кабінет?
- У яку гру ви хотіли б погратися наступного разу?

Прощання

Практичний психолог завершує заняття та прощається з дітьми.